

סקנרלים לצלילי התזמורת

המוצחים מתנצחים

משעמד בשבוע שעבר על דוכן המ' נצחים של התזמורת הפילהרמונית פול פאראי, הצרפתי, והוא מנצח על "סימ' פונית הגורל" של בטהובן, לא ידע הקהל הרחב כי באותן השעות הולך ונחרץ גורלו של המנצח עצמו. הקונצרט היה אחד המוצלחים ביותר של העונה, אך בלבו של המוסיקאי התחוללה דרמה אישית קשה (ואולי משום כך דוקא הצליח הקונצרט...) הנהלת התזמורת העמידה את מר פאראי במצב שהכריחו להתפטר מהנהלת התזמורת, והעיקר: מסיור של חמשים קונצרטים באמריקה, שקסם לו מאד, ושעליו חתם חוזה עם התזמורת, (ובקשר לזה נסע לאמריקה, השמיע דברים, ביטל חוזה אחרים והת' כונן כבר לנסיעה), ובעוד שקהל אוה' די המוסיקה, אשר "נרגע" כבר במקצת מקוסביצקי, יהודי מנוחין וטיטו גובי, החל מגלה מחדש את פאראי, המוסיקאי המצויק, ועורך לו תשואות תן סוערות, התחוללה סערה בלבית המנצח ואשתו היהודיה.

מאהל שם" אשר ברחוב בלפור נוסע המנצח בוקר בוקר (אחר החזרות) וע' רב ערב (אחר הקונצרטים) לבית רומנטי אשר בפרברי קרית מאיר (ארבעה חד' רים) — "פריפאבריקייט" שי התזמורת מהימים הטובים) ושם שוקע הנוג בהר' הורים על מה שנתרחש בחיי המנצח במחצית השנה האחרונה. מה קרה כאן? פאראי בא מצרפת, בא ניצח וכבש. לא רק את הקהל אך (וזה יותר קשה) את לבות חברי הנהלת התזמורת. הוא נעשה למנהל וחתם על חו' זה לסיור באמריקה — מאורע גדול, שלו מצפים מאז גם התזמורת וגם יהודי אמריקה.

קוסביצקי במקום פאראי

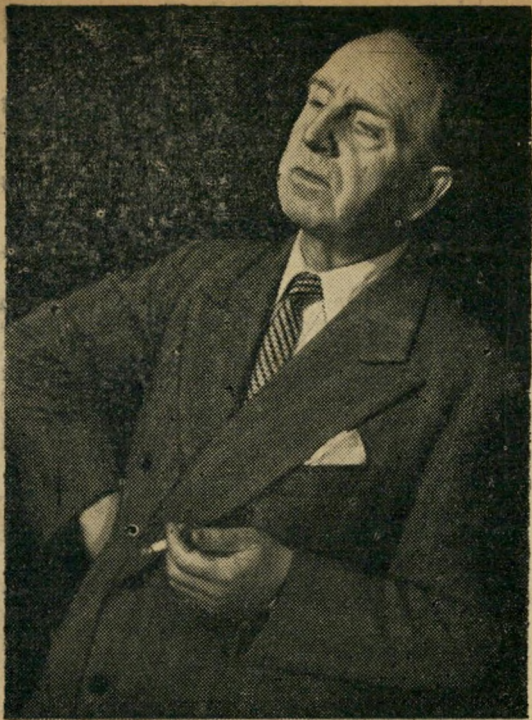
בינתיים הגיעו מעבר לים רמזים, והרומזים הם נציגינו אשר שם מזה והאימפרסוריו "השולט בכל" מזה: "פא' ראי? מה פתאום? אחת משתיים" —

אני עובדת בשמים (המשך מעמוד 7)

ניקו את החמאה והקפה מפניהם. לוא ידעו המנהלים שצחקתי באותה שעה, בדואי היו מפטרים אותי מיד. הנוסעים המכובדים ביותר שלי, להור' ציא את עצמות הרצל שהבאתין ארצה, היו משה שרת וגולדה מאירסון. גולדה היתה נהדרת — היא שקעה בספר ולא היתה לה כל בקשה שהיא במשך כל זמן הטיסה, גם מאדיבותו של משה שרת התרשמתי מאד. אולם שליחינו הצעירים, אשר קבו' צות'קבוצות מהן בולטות כמעט בכל טיסה, גורמים כאבר'ראש לא מעט למארי' חות. מתחת לכבודם הוא לחגור את הגורת'הבטחון בשעת ההמראה, ונראה שהם מעדיפים להלום את גולגולותיהם בתקרה. על אף כל תחנוני, הרי לעתים קרובות מצטופפים הם ליד הדלת עוד לפני שנגעו גלגלי המסוס במסלול.

נישואין על פני הארץ

ניבאו כי כל מארכת מוצאת את בן' זוגה בשמים, ושהתקופה הממוצעת של שרותה עד לאותו יום מאושר היא תש' עה חדשים. גם אנכי מצאתי את בן' זוגי כעבור תשעה חדשים — אולם לא בשמים. נישואי הקרובים הם פרו' זאיים ביותר פגשתיו על פני הארץ, ואפילו בארץ-ישראל. אולם אין אני רוצה להרפות את ליבן של חברותי המארחות...

המנצח פול פאראי כן מתנהגים אתי?

אמרו — "או שיש לכם מנצח מחוצרת הארץ, משהו שיסמל את ישראל, יהודי או "צבר", ולא — אזי עליכם לבוא לכאן עם "תותח כבד", כגון טוסקא' ניני, קוסביצקי, או לפחות ליאונרד ברנשטיין" (זה האחרון יותר מפאת היותו יהודי אמריקאי מאשר מנצח). בינתיים הזדמן לארץ המאסטרו הגדול קוסביצקי, ותוך כדי תהליך הפיכתו לציוני נלהב (ובלי ספק דבר בלתי מעושה אצלו) הסכים לנצח על התזמורת באמריקה.

הפשרה שנכשלה

ואז נוצר מצב קשה בשביל הנהלת התזמורת. היא הציעה למנצח הצרפתי להתר על חלק מהקונצרטים שלו בא' מריקה. פאראי הסכים, אבל כשהחלו לדבר על סוג ההופעות — בא המש' בר. כי ההצעה התכונה להשאיר לו את הקונצרטים בערי השדה, ולזה לא הסכים פאראי.

לא ברור מה יהיה בסופו של דבר, בינתיים הגיש פאראי התפטרות, אך, כפי שמרננים, לא נסתיימה הפרשה.

האופרה. הוי האופרה

"הסקנדל" השני לא זכה להד רב כל כך בקרב המוסיקאים. וזה משום שבחוגים אלה רגילים מאד לכך, שאדם מסרב להשאל תוים לרעהו. הפעם לא היה זה מנגן אחד כלפי חברו, אלא מוסד (שוב האופירה) נגד מוסד (שוב התזמורת). טיטו גובי, הבריטון האיר' טלקי, הוא בעל מעוף לא רק בשירה. הוא התיצב בהנהלת התזמורת והש' מייע את נכונותו להופיע על במתה. "שלא על מנת לקבל פרס?" — אמרו אנשי התזמורת — "מצויק, אנו נשמח מאד", והדביקו מודעות על הקונצרט.

אחפשים אויבים

אלא שבניתיים לא נמצאו בספרית התוים של התזמורת שתי הפרטיטורות הדרושות "אוטלו" לורדי ו"הספר מס' ביליה" לרוסיני.

מה עשו? פנו לאופירה, וכאן אירע הדבר. האופירה סירבה.

יש לה, כפי הנראה, לאופרה שלנו, סיבה לסירוב זה. קיים שם ענין, מזה זמן רב, בדבר שיתוף פעולה. האופירה היתה רוצה שהתזמורת תנגן אתה. פעם גם דיברו שם על מסגרת פעילות משותפות, ואנשי האופירה סבורים כי התזמורת מביטה עליהם, משום מה, מגבוה. וזה אינו מוצא תן בעיניהם.

"תוים? לא אצלנו". והגידו אשר תגידו: האופירה יכולה להרשות לעצ' מה דבר כגון סירוב זה. הם עומדים בודדים במערכה בלאו הכי, אומרים מנהליה, ומלבד הקהל שבא להצגותיה, אין היא באה במגע עם "גורמים אחר' רים". איזה ערך יש, איפוא, לעיד גוף אחד במחנה המתנגדים?...

אך מכולם לא התפעל ביותר טיטו גובי עצמו. "לא נספיק לערוך חזרה? אין דבר, נשיר בלי חזרה. זה לא כלום בשבילי, שרתי כבר את "אוטלו" 28 פעמים, משמע חזרתי על התפקיד כמה מאות פעמים. יהיה בסדר..." וע' לה על הבמה.

פול פאראי ואשתו, מה מתבשל כאן?...

סרגיי קוסביצקי ואשתו, צריכים לארוז את המזוודות...?